

LBRIS

We know
books

Bianca A. Rose

Scrisori prăfuite

Pentru visători

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

Scrisoare pentru el.....	11
Scrisoare pentru ea.....	15
Scrisoare pentru străinul meu.....	20
Scrisoare pentru fata în rochie neagră	25
Scrisoare pentru gazdă	32
Scrisoare pentru fata din vis.....	38
Scrisoare pentru cel din vis	43
Scrisoare pentru fata strălucitoare.....	48
Scrisoare pentru fantoma mea.....	53
Scrisoare pentru muza mea	58
Scrisoare pentru tipul nepăsător	63
Scrisoare pentru EA	68
Scrisoare pentru TINE	75
Scrisoare pentru inima mea.....	82
Scrisoare pentru cel care mi-a frânt inima	87

Scrisoare pentru raza mea de soare.....	92
Scrisoare pentru tipul neîmblânzit	97
Scrisoare pentru îngerul meu	102
Scrisoare pentru cel care mi-a furat inima	107
Scrisoare pentru fata cuviincioasă	112
Scrisoare pentru cel care a dispărut	117
Scrisoare pentru paradisul meu	122
Scrisoare pentru întunericul meu	126
Scrisoare pentru fata misterioasă	131
Scrisoare pentru fantasma mea	135
Scrisoare pentru inima mea.....	140
Scrisoare pentru unicul meu gând	144
Scrisoare pentru ocean	149
Scrisoare pentru cineva ca tine	153
Scrisoare pentru cea frumoasă	159
Scrisoare pentru cel pe care-l admir.....	164
Scrisoare pentru sufletul meu.....	169
Scrisoare pentru cel care mă bântuie	174
O altă scrisoare pentru ea.....	179
Scrisoare pentru cel care m-a făcut să zâmbesc	185

O altă scrisoare pentru tine	190
Scrisoare pentru prietenul meu	194
Scrisoare pentru lună	199
Scrisoare pentru artist	203
Scrisoare pentru inspirația mea	208
Epilog.....	213
– Câteva luni mai târziu –	220

Scrisoare pentru el

Dragă străine,

Astăzi te-am văzut. A fost atât de neprevăzut, încât pentru o secundă am crezut că halucinez, asta până când prietenii tăi ți-au rostit numele și mi-au confirmat că nu-mi pierdusem mințile. Nu știam că te-ai întors în oraș. Ultima oară când ne-am văzut, eram doi copii care fugeau de ei înșiși, de propriile vieți. Ce-i drept, nu am fost niciodată bună la asta și am obosit pe traseu, numai ca să rămân în locul în care a început totul. Tu ai fost întotdeauna curajos, dornic să-ți asumi riscuri, rămânând fidel visurilor și dorințelor tale. Te apreciam pentru asta.

Tu ai luat primul tren și nu te-ai uitat înapoi.

Zvonurile despre tine deveneau amenințătoare, santinele de care nu puteam scăpa păreau a fi la orice pas, încolțindu-mă, totuși atât de vagi, încât nu le puteam da crezare. Am auzit vorbindu-se despre tine, prietenii tăi spuneau că o duci bine, că ai o iubită superbă și un apartament confortabil departe de casă, de vechea ta casă. Aflând aceste detalii, mă simțeam

împăcată, într-un mod straniu, îmi ofereau un confort pe care-l găsești adesea într-un pulover călduros la început de octombrie.

Mă bucur pentru tine, dar nu mă pot abține – uneori mă întreb cum ar fi fost...

Dar nu am fi avut niciun viitor. Nici măcar nu a existat un „noi” și este inadmisibil că-l folosesc cu atât de flagrantă lejeritate, de care să-mi leg speranțele și așteptările. Inima mea tânjea după iubirea ta, iar sufletul tău, orbit de orice altceva sau altcineva, nu a remarcat vreodată asta sau poate că ai știut și ai vrut să mă cruți de sentimente și iluzii inutile, care m-ar fi sfâșiat, dincolo de recuperare.

Cred că nu voi ști niciodată.

Am tras cu urechea la discuția pe care ai purtat-o cu amicii tăi. Știu, nu ar fi trebuit să fac asta, nu mă judeca, dar erai atât de aproape și sunetul vocii tale mi-a trezit moliile amorțite, făcându-le să zboare din stomac până când mi-au atins interiorul gâtului. Vei rămâne, asta le-ai zis, iar eu m-am panicat. Măcar nu mi-ai văzut obraji colorându-se într-un roșu orbitor. Simplul fapt că te-am văzut aici mi-a trezit amintiri și sentimente care ar trebui să rămână printre molii și scrisori prăfuite.

Cum voi putea fugi de asta?

Mă vei ajuta să ucid insectele acestea care se zbat atât de tare în plămânii mei, amenințându-mă cu fiecare gând și bătaie de inimă, dorind să mă spulbere din interior?

Vei râde atunci când mă vei vedea devastată, cu inima sângerândă, aruncată ca o ultimă jertfă la picioarele tale?

Atât de multe întrebări...

Atât de multe cuvinte nerostite...

Singurul meu regret este că nu vei ști niciodată, nu-ți va trece niciodată prin minte, că o parte din inima mea îți aparține, chiar dacă nu vrei să o revendici. Poate că-mi vei demonstra contrariul. Poate că mă vei convinge că nu există iubire adevărată.

Sper că-mi vei răspunde la întrebări. Dar cum vei fi în stare să o faci dacă acestea nu au fost adresate niciodată?

Iartă-mă că te țin treaz în mintea mea.

Noapte bună!

Cu dragoste,

Fata invizibilă

Scrisoare pentru ea

Dragă suflet blând,

Am încercat din răputeri și mi-am folosit tot autocontrolul pe care-l posed în încercarea de a nu-ți striga numele, atunci când te-am văzut trecând strada în dimineața aceasta. Eram la câțiva pași în urma ta, mintea mea rumega scenarii fanteziste în care vorbeam cu tine. Dar cum aș fi putut veni pe nepusă masă? Când am părăsit orașul eram doar simple cunoștințe și ar fi fost straniu să apar de nicăieri și să te întreb despre tine, despre viața ta...

Ești fermecătoare. Întotdeauna ai fost, dar în dimineața aceasta nu mi-am putut lua ochii de la tine. Ceva din modul în care mergeai, plină de grație și atenție, rochia ta albastră plutind în jurul trupului tău mlădios, asemenea valurilor mării atunci când se sparg de țărm, vântul îți mângâia părul castaniu, lung și bogat. Am fost atât de gelos pe adierea vântului, cum îți săruta cu nerușinare pielea, râzându-mi în față, fiind atât de laș încât nici nu am putut să-ți rostesc vreun cuvânt. Am purtat în suflet, mulți ani, curiozitatea aceluia sentiment, a acelei

ERDIS | we know
senzații de a-mi trece degetele prin părul tău, să las mirosul
tău dulce să-mi umple sufletul și mintea, să nu te las vreodată
să pleci. Sunt patetic, știu.

Da, probabil că m-ai lua peste picior dacă mi-ai ști gândurile
și intențiile, nu te condamn, ținând cont de trecutul și prezentul
meu, ai fi îndreptățită în totalitate. Nu mi-am dorit niciodată o
relație serioasă, asumată, și am un motiv întemeiat; dar de
fiecare dată când te văd, ceva se luptă în interiorul plămânilor
mei, încercând să-mi sfărâme cutia toracică. Poate că până la
urmă am o inimă. Asta este ceea ce m-am trezit spunându-mi,
iar revelația asta mă face să-mi pun la îndoială propria-mi fire.

De ce ar vrea cineva ca tine pe cineva ca mine?

Nu am fost un tânăr bun și, cu siguranță, nu m-am transformat
într-un bărbat admirabil, dar aș fi vrut s-o fi făcut. Atunci când
m-am hotărât să părăsesc orașul, în ziua aceea gri, am făcut o
greșală. I-am mințit pe toți. Le-am spus prietenilor mei că o
duceam bine, și am fost bine pentru o perioadă, dar când am
început să mă uit în jurul meu, iluzia începuse să-și piardă din
intensitate, iar realitatea mușca din zidul pe care-l creasem cu
atâta atenție, trezindu-mă pustiit, înconjurat de pereți goi și de
praf. Am întrebat-o pe Ashley despre tine. Mi-a zis că ai un
iubit, care se comportă frumos cu tine și este ceea ce ai tu
nevoie, orice ar însemna asta. Nu am insistat.

Îl iubești?

Nu te pot întreba asta. Nici măcar nu te pot privi fără să-mi
pierd răsuflarea. Vreau să fii fericită, vreau să ai tot ce eu nu
pot avea. Vreau să ai iubirea aceea despre care vorbesc cu toții,
pe care o tot pomenesc în melodii și în cărți. Să ai tot ce-ți
dorești: iubire, înțelegere, liniște, pasiune... Oare este suficient
să le ai?

Dragoste adevărată, zâmbesc gândindu-mă la ea.
Îmi amintesc că, odată, m-ai întrebat ce cred, dacă există.
Sunt sigur că, la momentul acela, am zis ceva stupid, dar
lucrurile s-au schimbat și sunt momente în care visez cu ochii
deschiși la o zi în care-mi vei adresa din nou acea întrebare.

Presupun că acea zi nu va veni vreodată, dar până când voi
găsi pe cineva care să reprezinte măcar o parte din ceea ce ești
tu pentru mine, această cerneală așternută pe hârtie este tot ce
am, o încercare patetică de a-mi domoli rănilor.

*Se spune că te îndrăgostești din nou și din nou, la infinit.
Dar dacă destinul meu este să mă îndrăgostesc de tine din
nou și din nou, doar de tine?*

După ce voi arde această scrisoare îți voi scrie un mesaj,
unul care chiar va ajunge la tine. Plănuiesc o petrecere de
„Bun-venit” și sunt într-atât de egoist încât să te invit, doar ca
să-mi luminez ochii încețoșați cu prezența ta și să mă prefac,

LEPIS | we know
să te ignor, ca și când nu ai exista. Este un joc periculos și am
sentimentul că mă va ucide, la final.

Îmi vei accepta invitația?

Cu speranță,
Idiotul care te iubește

Scrisoare pentru străinul meu

Dragă străine,

Poate nu ar trebui să te mai numesc așa, mai ales că, printr-o întâmplare stranie, ai ajuns în posesia numărului meu de telefon. Când am văzut mesajul de la tine, aproape că am alergat spre *iubitul* meu să-i împărtășesc motivul acelei fericiri izbucnite din senin.

Ha, ha... Mă poți judeca, dar nu este așa cum pare. Lucrurile au ieșit de pe făgașul lor normal și m-am împotmolit, dar așa cum ai scris în mesajul tău, ne vei aștepta, pe mine și pe *iubitul meu*, la petrecerea ta, iar cum tu ai ținut morțiș să accentuezi asta, am crezut că este o pierdere de vreme să încerc măcar să mă justific. Nu ar trebui să-ți rănesc imaginația cu asprimea plăsmuirilor mele. Partea amuzantă este că am alergat la el, dar, luând în considerare că voi doi vă cunoașteți, nu a fost atât de uimit să afle de invitația pe care ai lansat-o.

Eu am fost.

Ca să fiu sinceră, și de ce n-aș fi? Această scrisoare nu va ajunge niciodată la tine. Mă ia întotdeauna prin surprindere atunci când sunt invitată la o petrecere, același lucru se întâmplă atunci când cineva îmi face un compliment. Venind din partea ta, invitația s-a încadrat în ambele categorii, făcându-mă să par „de gașcă”, poate chiar interesantă, și mi-a creat impresia că sunt suficient de drăguță să fiu menționată alături de grupul celor populari. Eram gata să refuz, dar chipul tău frumos mi-a apărut în minte, ca o fantasmă. Uneori mă întreb care situație este mai dificilă: să pretinzi că iubești pe cineva sau să te porți de parcă persoana pe care o iubești nu există?

Ai crede că am găsit o soluție pentru asta și, pentru o perioadă, am fost convinsă că reușisem. Luni întregi fără nicio noutate de la tine, despre tine și numele tău începuse să sune straniu și străin atunci când se dezlipea de pe buzele mele, ca și când erai o persoană care dispăruse cu mult timp în urmă și, chiar dacă oamenii își aminteau numele tău, amintirea ta devenise ceva ce ținea de trecut. Dar într-o zi, Nick, cel mai bun prieten al tău, ți-a menționat numele pe nespusă masă și am simțit cum un cuțit invizibil amenința pielea sensibilă de la baza gâtului meu, făcându-mă să tresar. Nu a spus prea multe, a povestit despre trăsnaile pe care le făceați atunci când erați copii.

„Pot jura că nu este cu adevărat fericit în locul acela, dar nu vrea să se întoarcă, pentru că este un idiot încăpățânat”, auzind